

דף קא.

עין משפט א.ב.

יו"ד סימן קעט פעיף ה

ה. י. הלוחש על המכה או על החולה ורוקק, ואח"כ קורא פסוק מן התורה אין לו חלק לעולם הבא^מ, ואם אינו רוקק עובר על איסור^נ, אבל אם יש בו סכנת נפשות^ו הכל מותר.

הגה: וי"א דכל זה אינו אסור אלא כשקורא הפסוק בלשון הקודש, אבל בלשון לעז לא^ע.

הגה: מ"מ ברוקק טוב ליזהר בכל ענין^פ גם בלשון לעז, ובפרט כשמזכיר "השם" שאין לו חלק לעוה"ב.

עין משפט ג.

יו"ד סימן קעט פעיף ז

ז. ט. מי שרודפים אחריו נחש ועקרב, מותר לעשות לחש^צ ולחבר חבר

מ. ממשנה בסנהדרין דף צ' וכדמפרש ר"י בדף ק"א ע"א שם. ורוקק וכו'. לפי שאין מזכירין ש"ש על הרקיקה, וכתב הש"ך בס"ק י' דמשמע בקורא פסוק בלא "שם" אף ברקיקה אין איסור. וכתב הט"ז בס"ק ח' דאין להקשות ממה שנוהגין ברקיקה קודם שאומרים "ואנחנו קורעים ומשתחויים" בעלינו לשבח ששם יודעים הכל שהרקיקה היא לבזיון הגילולים של ע"ז, והיא כבוד שמים שמזכיר אח"כ. ורש"י פי' דוקא לוחש אחר הרקיקה, אבל הטור כתב דלאו דוקא אלא אפי' רוקק אחר שהזכיר.

נ. מגמ' שבועות ט"ו ע"ב, כך ציין בגאון, ופי' בלוחש פסוק בלא הזכרת השם על המכה וה"ה שאר חולי שאינו מכה, כ"כ הב"י. ט"ז ס"ק ז'. וכתב הב"י דלכ"ע מותר לפתוח בתורה ולראות הפסוק העולה, כי היא חיינו והוה נוטל עצה מן התורה ע"ש שהאריך.

ס. מתוס' בשבועות דף ט"ו ע"ב ד"ה אסור. שאין דבר שעומד מפני פקוח נפש.

ע. והב"ח אוסר גם בלעז, והש"ך חולק עליו וכתב היכא דלא אפשר יש להתיר בלעז.

פ. אפי' אינו מזכיר השם. הגאון אות י"ט.

צ. מסנהדרין דף ס"ה ע"א, דאין לך דבר שעומד מפני פיקוח נפש חוץ מע"ז וג"ע וש"ד. וכתב הט"ז דמשמע מכאן דאם פיקוח נפש תלוי בעבירה עד שעושה העבירה מותר

כדי שלא יזיקוהו.

או"ח סימן שכח סעיף מה

מ.ט. לוחשים על הנחשים ק והעקרבים שלא יזיקו ואין בכך משום צידה ר.

עין משפט ד.ה. או"ח סימן שכח סעיף מז

נ. נותנים כלי מתכת הניטל בשבת על גבי העין כדי לקרר העין.

עין משפט ו. יו"ד סימן קעט סעיף טז

ז. יח. מעשה שדים ש אסור, ויש מי שמתיר לישאל בהם על הגניבה ת.

הגה: וע"י השבעה א שמשביע אותם ע"י שמות, יש מתירין בכל ענין. מ"מ רוב העוסקים בזה אינם יוצאים בשלום מהם ב, ע"כ שומר נפשו ירחק.

לעשות כן מעצמו העבירה כמו כאן שע"י שעובר על לאו דחובר חבר מציל עצמו. ט"ז ס"ק ד'. ועיין בעצי לבונה בפירוש דברי הט"ז.

ק. ו כדי שיעמדו במקומם ולא יבואו להזיק, וכן מותר ללחוש בשבת משום עין הרע, כה"ח אות רנ"ז.

ר. הגם שמותר גם לצודן בידים ברצין אחריו כבסי' שט"ז סעיף ז' כאן אפי' בלא רודפין אחריו אלא מונע מהם שלא יבואו להזיקו ג"כ מותר ע"י לחש אבל לא בידים, ועיין ביו"ד סי' קע"ט סעיף ו'. כה"ח אות רנ"ח.

ש. עיין בתשובת הרדב"ז ח"ג סי' ת"ה באריכות בענין השדים.

ת. משום שאינו עושה מעשה. כ"כ הטור מהרא"ש.

א. דזהו כספר יצירה דמותר, כ"כ הב"י בשם ר"י. וכמ"ש בגיטין ס"ח ע"א.

ב. וראיה משלמה המלך עם מעשה דאשמדאי, בגיטין ס"ח ע"א. בגאון אות כ"ח.

עין משפט ז.ז.

או"ח סימן שכז סעיף ב

ב. בדבר שמותר לסוך בו בשבת לא ימשמש בכח אלא ברפיון ידים.

ג. והוא עובדין דחול, רש"י וב"י. ושיפשוף והיינו משא"ז שעושין לעייפים להחזיר להם הכח לרש"י אסור משום רפואה, ולרמב"ם יש להסתפק. כה"ח אות י"ז.